

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ne dicas te petere in nomine Domini, aut ne dicas te nihil obtinere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Arioli &c. Idololatre facti sunt, si tamen vel ei, qui dixit hoc, plus quam sibi judicant esse credendum.

Alia quidem & plurima sunt argumenta quibus ostendti possit quantum expediatur, sic se sinere regi & dirigi, ut tota hebdomada ter-tia post Epiphaniam, ostensum est; sed hic il-lud unum urgendum, quod alioquin relatio Deo requiratur dæmon; hoc enim quām sit impium & sceleratum cūm facilē concipiatur, unum sufficiet ad rem conficiendam.

Nunquid non est Deus in Israel, ut eatis ad con-julendum Beelzeobul, Deum Accaron? quam-obrem hac dicit Dominus, de lectulo super quem ascendisti non descendes, sed morte morieris. Hæc uni semel dicta, semper dicentur om-nibus, qui repugnant & non acquiescant. Vide infra in hac parte, Feria 4. Octavæ Af-^{4. Reg. 1. b. 9.}
cessionis, ubi hæc Veritas exponitur.

Qui rationes inquirit obedientiæ, ratio-nem querit suæ inobedientiæ.

DOMINICA V. POST PASCHA. DE ORATIONIS EFFICACIA, FREQUEN-TIA, & ALIIS PROPRIETATIBUS.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabis vobis. Joan. 16.

VERITAS PRACTICA.

Ne dicas te petere in nomine Domini; aut ne dicas te nihil obtinere.

Sensus est, quod quidquid petitur in nomine Domini, obtinetur; aut si quid non obtinetur, non petitur in nomine Domini: ac proinde qui dicit se petere in nomine Domini, non debet dicere se nihil obtinere, cūm alioquin mentiretur & blasphemaret.
Ratio est, quia vel petes aliquid aliud quām quod velit Deus, vel hoc planè unum.
Sed si petis aliquid aliud, non petes in nomine Domini: aut si hoc unum petis, semper illud ob-tinebis.
Ergo ne dicas te petere in nomine Domini, aut ne dicas te nihil obtinere.

I. PUNCTUM.

Sic suis Christus Dominus, ne quid dubi-
starent de orationis suæ virtute ac effica-citatem, asseveranter loquebatur; Amen
amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in no-mine meo, dabit vobis. Usque modo non petieritis quidquam in nomine meo: petite & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.

Hic primò contemnare tria illa potissima Dei attributa, Bonitatem, Potentiam & Sa-pientiam, ut in Christo relucent. Bonitas est in promissione facta nostris orationibus; Po-tentia in effectu quem consequuntur; Sa-pientia in docendo quem suggestit orandi modo.

Deinde verò ut melius promissionem Chri-sti intelligas, ac ne dubites aliquando, quin certissima sit, etiamsi tibi aliud videretur, ex-pende accuratè, quod habet veritas atque ejus declaratio: Aut te non petere in nomine Domini, aut semper obtinere quod petis: ac proinde non aliter esse loquendum. Quidquid enim petis, vel conformatum sit oportet divina voluntati, vel ab ea quo vis modo alienum. Quid censes? horum alterum omnino negari non posset, neque in eo discutiendo longius tibi est immorandum; sed hoc vide tantum ex illis duobus utrum tibi sit familiarius, utrum Dei an tuam magis voluntatem exqui-ras? quanta sit utriusque voluntatis differen-tia & distantia; Nempe ut ait sanctus Augu-stinus, quantum Deus dignitate & merito distat à te, tantum ejus voluntas, quæ Deus ipse est, distat à tua. Quanta potro est illa distantia? ò prodigum perversitatis, cum se homo

In Ps. 31.

homo comparare Deo non veretur, & se etiam illi praefert! o quam præclarè Job: Verè scio quod ita sit. Et quod non justificetur homo compotus Deo.

II. PUNCTUM.

SED si petis aliquid aliud quam velit Deus, non petes in nomine Domini; aut si hoc unum petis, semper illud obtinebis.

Prima pars propositionis nihil habet dubii, nec enim ullo modo est cogitandum in nomine Domini posse peti à Deo, quod Deo non sit acceptum; nam, ut recte monet sanctus Augustinus, & jam supra retulimus, non sonum literarum syllabarum, sed quod Ionus ipse significat, & quod eo Iono recte ac veraciter intelligitur, hoc accipendum est dicere cum dicit, IN NOMINE MEO. Quid potius est aliud, quod recte ac veraciter intelligi queat, nisi quod spectat ad Dei gloriam, nostramque salutem & perfectionem, prout singularim de uno quoque nostrum disposuit Deus?

Hoc est enim nomen Domini, nomen Jesus, nomen Salvatoris, & hæc est ejus nominis ratio, ut, quidquid ad salutem spectat, eo nomine continetur, nihil velò præcera; unde idem apèl S. Augustinus, non petitur in nomine Salvatoris, quidquid petitur contra rationem salutis. Est autem ratio salutis non modò ipsa salus, sed modus, sive media unicuique ordinata ad salutem, quæ cum in mera fidei providentia & voluntate, hinc manifestissimè patet, non peti in nomine Salvatoris, si quid petitur quod non velit Deus; nam sicut non potest esse ratio salutis sine medium ad salutem, quod non est conforme divina voluntati, ita nec continetur hoc nomine Salvatoris. O verè sanctum & verè terribile nomen, quo rationes illæ occultæ & pavenda uniusculiusq; salutis hominum continentur!

ALIA vero pars propositionis, quæ dicitur, semper obtineri quod petitur secundum voluntatem Dei, tam certa est, ut etiam si res ipsa, quæ petitur, negaretur, dicenda tamen sit obtineri æqualiter: Idest, quod negando conceditur, æquare id merito & pretio quod percipitur: seu quod idem est, æque in peccatis verum bonum redundabit, quando quid negabatur; ac si concederetur. Nam ut aiunt sancti Augustinus & Bernardus, misericordia est aliquando subtrahere misericordiam, quem-

Haynevsus. Pars 2.

admodum tristitia & indignationis misericordiam ex Tr. 73. inhibere, ut cum data sunt carnes Hebreis, quas Ioan. Seim murmurando postulabant. Qua de re fusius in contra vi-

tium in-

superiori hebdomada, Feria 3.

Quod autem ista rei petitæ quæ dicitur *grat.* æqualitas, sive æquivalencia, sit infallibilis, quatuor sunt quæ omnino persuadent. Primum est promissio Christi, quæ vana esse non potest & de qua nos voluit esse tam certos, ut non semel sed iterum & pluries affirmari, quod, quidquid recte peteretur, id fieret; confirmatq; S. Joannes, hanc esse habendam non modò ipsum sed & fiduciam, quia quodcumque *I. Ioan. 5.* petierimus secundum voluntatem ejus, audire nos. Secundum est, ipsius Christi meritum, quo fit ut, quidquid in ipsius nomine nec alienum à divina voluntate peritur, obtineatur; sicut si ipse peteret: Ego sciebam, inquit ipse *Ioan. II.* ad Patrem, quia semper me audis. Terrium est, divina bonitas, quæ cum ex letatibus sit propensa in omnem benignitatem, quando magis cum oratur in tali nomine, & tali fine, ut nihil nisi secundum quod velit, donet. Si vos, *Luc. IX.* inquit, cum scitis mali, nosq; bona data dare filii vestris, quando magis pater célo dabit spiritum bonum petentibus se? Quartum denique, petentis desiderio quæ talis est ex hypothesi, ut nihil aliud velit quam quod Deus, ac proinde si res petita negatur, cum ex voluntate Dei per quæ negetur ac si concederetur, profectò illud sequitur, quod intentum obtinetur. Sic apèl P. saltus Régius, cum etiam puniretur: *Castigans castigavit me Dominus, & morti non tradidit me: aperite mihi portas iustitiae, ingressus in eas confitebor Domino: hac porta Domini, iusti intrabunt in eam. Confitebor tibi quoniam exaudiisti me.* Et factus es mihi in salutem. Hoc est enim exaudiri, quando sit nobis Dominus in salutem, id est, quando id nobis salubriter redditur quidquid de nobis ordinaverit: vel potius, quando à nobis tanti sit Dominus, ut sit nostra salus illi servire ac placere. *Ipsa autem Medicus, salus est,* ait, ibi sanctus Augustinus.

III. PUNCTUM.

Ne dicas igitur te petere in nomine Domini, aut ne dicas te nihil obtinere; cum falsum & blasphemum alioquin loquereris, quando quidem nil petitur in nomine Domini, quod non petitur secundum voluntatem Dei, &

*T*c

nihil

Dominica 5. post Pascha. *Si quid petieritis Patrem, &c.*
Ephes. 1. *nihil ita petitur, quod non obtineatur; Secundum propositum eius qui operatur omnia, secundum consilium voluntatis sua ut simus in laudem gloriae ejus, nos qui ante speravimus in Christo.* Sic opportunè Apostolus, qui sic obtinuit quod petebat, licet negatum fuerit, neq; enim aliter petebat quam secundum illud divinæ voluntatis consilium, quod tale erat, ut pateretur angelum Satanæ. Sic ipse Christus Dominus exauditus est pro sua reverentia, licet Calicē biberit quæ nřafire petebat; quia nō aliter petebat quæ prout velleat Deus, *Nō mea voluntas, inquit, sed tua fiat. Itane oras?*

Luc. 22. *Pensate, inquit S. Gregorius, petitiones vestras, videte si in nomine Iesu petitis, id est, si gaudia salutis eternæ postulatis. In domo enim Iesu Iesum non queritis, si in aeternitatis templo importunè pro temporalibus oratis. Expende illud importunè, quod vitiosum esse potest in modo & fine. In modo quidem, si nimis avidè temporalia petere curuntur: is fine vero, si ex affectu ipsorum temporalium misericordie ordinato ad salutem: unde S. Jacobus, *petitis & non accipitis, & quod male petatis, ut in concupiscentiis vestris insumatis;* id est, ut sic concupiscentiae satisfacti sint. Quo in sensu apud Cessianum hæc sunt egregie dicta: *Nihil caducum vult à se, nihil vile, nihil temporale aeternitatum Conditor implorari. Itaque magnificentia ejus ac munificentia maximam irrrogabit injuriam, qui quis semper iernis petitionibus prætermisso, transitorum aliquos & caducum ab eo maluerit postulare; & offensam portius quam propositio nem Iudicis sui, vilitate orationis incurrit.* *Sic in Ps. 34.* S. Augustinus: *si illa penteritis, injuriam facies illi, & davinum tibi, præponendo illi quod fecit, cum velis se ipsum dare qui fecit. In hoc amore dixit illi anima quadam: Nunquid ipse es pars mea Domine? Elegant sibi qui volunt quid possident, faciant sibi partes de rebus: pars mea tu es, te miki elegi. Et iterum: Dominus pars hereditatis meæ: possideat te ut possideas illum: eris prædium ipsius, eris dominus ipsius: possideret & possidetur ut profit. Nunquid ut aliquid ei tu ei profis? nam dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egis.**

Hūc etiam spectant hæc consequentes Veritatem.

Discedat ab iniunctitate omnis qui nominat nomen Domini.

¶ 1. varse, In die Circummissionis, ex 2. Tim. 2.

Sensitivæ Devotionis subtractio, veræ & solidæ Devotionis est probatio.
In 1. parte. Die 12. Ianuarii.
Sicut in adversis, ita & in prosperis invocandus est Dominus.
In 1. parte, Dominica 1. post Epiph. Vbi ad numerias vocatus est Iesus.

Si ad humanam gratiam divina postulas, dividam ipsam repellis gratiam.
In 1. parte, Feria 2. hebdom. 2. post Epiph. Vbi de Nazarenis miracula petentibus.

Nulla in adversis conquerendi est ratio, aut nulla erit conquerentis oratio.
In hac 2. parte, Sabbato post Sexagesimam, Ad ipsa Evangelii hodierni verba jam supra exposita.

Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.
In 2. parte, Sabbato post Cineres.

Quæ ratione terrena tantum & non coelestia desideras, eadem necesse est, ut coelestia tantum, & non terrena desideres.
In 2. parte, Feria 3. hebdomada sequentis.

Eiranti in dubiis, & non oranti, nulla est erroris excusatio.
In 2. parte, Feria 6. post Octavam Ascensionis. Vide ibi & sequens Sabatum: Necnon Fermam 4. Pentecostes, de confundendo Deo, De septem vero petitionibus orationis Dominicæ quibus septem opponuntur virtus capitalia: Tota est in eis declarandis hebdomada 6. per singulas Ferias, in 3. parte. Quæ omnia sic in unum conflati possunt, ut demonstretur usque modò non petuisse quidquam eos, qui suis prævis desideriis seu virtutis reprimendis non vacant. Sibi enim contradicunt & obstant in orando. Unde hæc ad fructuolam præmixtum formatur veritas:

Qui sibi non contradicit in suis malis desideriis: sibi contradicit in bonis.

RATIO EST: Quia ille sibi contradicit in bonis suis desideriis, qui sibi Dominicam oranti orationem contradicit.
Sed qui sibi non contradicit in suis malis desideriis: ille sibi Dominicam oranti orationem contradicit.
Ergo.